

# РЕШЕНИЕ

№ 330

гр. Варна, 16.03.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ**, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Деспина Г. Г.ева

Членове: Златина Ив. Кавърджикова  
Иванка Д. Дрингова

при участието на секретаря Доника Здр. Христова  
като разгледа докладваното от Деспина Г. Г.ева Въззивно гражданско дело № 20223100502133 по описа за 2022 година

**Въззивното производство е образувано по жалба вх.№ 34337/8.08.2022 И. К. Г. ЕГН \*\*\*\*\* срещу решението на ВРС-12с-в № 2371/15.07.2022 гр.д.№ 10883/2021г, с която е уважен предявеният от Р. С. Г. насрещен иск чл.127 ал.2 СК и чл.127а СК в частите с които, е осъден да заплаща в полза на детето Л. И.ва Г.а, род.\*\*\*г, чрез неговата майка и законен представител Р. С. месечна издръжка в размер на 400лв за периода от завеждането на И 20.08.2021г до настъпване на основания за нейното изменение или прекратяване 5-то число на месеца, за който се дължи издръжката, ведно със законна лихва за всяко закъсняло плащане; и е дадено разрешение, заместващо съгласието на бащата, детето Л. Ив.Г.а да напуска пределите на РБ, придружавано от своята майка или друго упълномощено от нея пълнолетно лице до всички държави-членки на Европейския съюз, за неограничен брой излизания от страната, за период навършване на пълнолетие на детето - 7.05.2037г, при обща максимална продължителност 45 дни на годишна база, без да се нарушава режимът на личен контакт с бащата, както и за издаване на необходимите документи за самоличност за пътуване детето, на осн.чл.127а СК; както и е осъден бащата да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на ВРС държавна такса в размер**

сумата от **576лв**, на осн.чл.78 ал.6 ГПК.

Счита решението в обжалваните части за неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон, като излага следното:

**1/ по отношение размера на издръжката.**

Конкретните доводи, които се излагат, с изключение на позоваването на нормативните разпоредби, общотеоретичните постановки и задължителната практика на ВКС, са, че в процесния случай по отношение доходите на бащата било установено, че за данъчната 2020/2021г той е декларирал доходи във Великобритания в размер на 7100 паунда; през м.януари 2022г е получил ТВ в размер на 2745,73лв, а през м.февруари 2022г-ТВ в размер на 761,30лв.

От 1.04.2022г И. Г. е започнал работа в „Химекс-96“ АД, като видно от изисканата справка осигурителният му доход е в размер на 1000лв.

Със Заповед № РД-02/29.07.2022г трудовият договор на въззивника бил прекратен поради съкращаване на щата, считано от 1.08.2022г и към настоящия момент е регистриран в Дирекция „Бюро по труда“ като лице, търсещо работа, за което представя копие от Заповед и регистрационна карта.

Счита, че така определената от РС издръжка е силно завишена: съдът не е съобразил ниската възраст на детето. Неправилно РС е приел, че майката, която следвало да полага грижите за детето, заплащала на бавачка за гледането му, и че този разход следвало да се възложи на бащата, като обусловял по-голям размер на издръжката.

Съдебното решение не може да почива на предположения на съда, че след като майката има голяма служебна ангажираност, в действителност се налагало използването на услугите на детегледачка, още повече, че представените от майката списъци за плащани суми за детегледачка не представляват документи, доказващи този факт.

По отношение на това, че съдът автоматично е приел, че след като бащата притежава недвижими имоти, следвало да реализира доходи от тях, счита за неправилно предвид направеното възражение, че в един от тях живее самият той, а вторият не бил в добро състояние, за бъде отдаван под наем. Тези възражения не били обсъдени от съда.

При твърдение от страна на майката, че имотът бил отдаван под наем от

бащата, то е следвало същата да ангажира доказателства

Неправилно РС е приел, че след като по банковата сметка на бащата имало получени банкови преводи с основание „захранване“ от различни лица, то тези суми представлявали доход на бащата.

Поради изложеното счита определеният размер на издръжката от 400лв за далеч над възможностите му.

Твърди се, че бил безработен и затова му било непосилно да заплаща такава издръжка.

Отделно от това, не било съобразено от РС, че към момента на постановяване на решението доходите на майката в пъти надхвърляли тези на бащата.

Освен това, майката била пропуснала да поясни за имущественото си състояние, че била собственик на редица недвижими имоти, придобити по силата на наследяване от нейният баща - С.С.Г., видно от у-е за наследници на същия и от справка в Имотния регистър се установява, че наследодателят е притежавал сл.недв.имоти - земеделски имот с № 029122 в землището на гр.Батак; апартамент № 8 на ет.3 в бл.92 в гр.Пловдив, ж.к.“Т.”; ПИ в с.Куклен с площ от 2960кв.м., ведно със склад за метали, механичен цех, канцеларии, което предпоставяло реализиране на доходи. Още повече, че в последният посочен имот се произвеждали мебели.

**2/ по отношение на уваженият иск по чл.127а ал.2 СК детето да пътува в държавите-членки на ЕС за срок до навършване на пълнолетие** счита, че бил неоснователно уважен. Липсвали доказателства, подкрепящи твърденията на майката, че имало нужда детето да пътува; не били посочени нито конкретни държави, нито конкретни периоди и какво налагало необходимостта от пътуване на детето, в каквато насока била и практиката на ВКС.

По делото следва да бъде установена и нужда детето да пътува в чужбина, каквато липсвала в настоящия случай.

Отделно от това, поради ниската възраст на детето не можело да се счете, че това било в негов интерес

Позовава се на задължителната съдебна практика, че можело да бъде разрешено за конкретни пътувания в определен период от време и до

определени държави или неограничен брой пътувания през определен период от време, но до определени държави - Реш. на ВКС № 403/29.02.2016г по гр.д. № 6903/2014г, IV ГО. Пак там е посочено, че при глобално дадено предварително разрешение и то, без да бъде поставено условие кога и как детето да бъде върнато на територията на страната, Държавата се лишава от всякаква възможност за контрол върху действията на родителя, комуто са предоставени за упражняване родителските права. В държави, с които България няма сключени нарочни договори за правна помощ или които не са от Европейската общност, Държавата не може да гарантира изпълнението на собствените си съдебни решения за осигуряване на мерки на лични отношения между детето и родителя, който се е противопоставял на извеждането му зад граница. А това също не било в интерес на детето.

В Решение № 982/15.3.2010г изрично е постановено, че въведените в чл.76 ал.1 т.9 ЗБДС изисквания за напускане на страната по отношение на ненавършили пълнолетие деца не е ограничение на правото за свободно придвижване по смисъла на чл.2 т.2 от Протокол № 4 към КЗПЧОС, а ред, по който да бъде упражнено това право, в съответствие с общите правила на националното законодателство, уреждащи дееспособността на лицата.

Постановявайки неограничен брой пътувания в рамките на обща годишна продължителност на пребиваване 45 дни, счита, че трудно би могло да бъде проследено спазването на това ограничение от 45 дни.

Освен това, от представеното решение не ТЕЛК е видно, че Р. Г. има заболяване захарен диабет Първи тип. В случай на възникване на усложнения, докато майката е с детето някъде в чужбина, би имало проблем и по отношение сигурността на детето в чужда държава, далеч от бащата.

С оглед гореизложеното, моли за отмяната постановеното решение в обжалваните му части, като по отношение на издръжката размерът да бъде редуциран до минималния.

Претендира присъждане на сторените по делото разноски.

В срок е постъпил **писмен отговор от Р. С. Г. вх.№ 65427/26.09.2022** със становище за неоснователност на жалбата, поради което да бъде оставена без уважение.

По делото са събрани достатъчно доказателства, че детето имало заболявания и затова през по-голямата част боледувало и се отглеждало предимно в домашни условия на адреса на ул."М." \*\*\*. Това твърдение, вкл. и в с.з., не било оспорено от бащата.

Представена е служ.бел. изх.№ 106/15.11.2021г от Детска ясла № 14 „Звънче" гр.Варна за периода от 1.05.2021г до 31.10.2021г,от която са видни присъствията и отсъствията на детето ; в тази връзка са представени и приходните квитанции за плащане таксата за дет.ясла.

Въззиваемата е представила график на детегледачката, който също не бил оспорен от отв.страна, т.к. и двамата родители съвместно били избирали детегледачка, а заплащането на услугата било винаги и единствено само от майката.

В дните, когато детето посещавало детската ясла, в лошо време майката ползвала такси, за да го заведе и за да не се разболее понеже през останалото време то достатъчно дълго отсъствало поради останалото си заболяване.

Към настоящия момент за детето се ползват услугите на детегледачка, което бащата знаел много добре.

Излага се още, че бащата отказвал да вижда или взема детето без майката да е с тях или без присъствието на детегледачката, т.к. той изобщо не можел да се справя сам с детето и не можел да се погрижи за него.

Такъв бил случаят и на 7.09.2022г - взел детето за час и половина от адреса на майката; отишъл от другата страна на блока, където имало детска площадка и през цялото време си правил снимки с детето, след което го върнал, а след това веднага отишъл в Гранд Мол, за да изпрати издръжката на детето. Толкова било неговото желание и интерес да гледа детето.

Сега детето посещавало друга детска градина.

Бащата бил отправил предложение към майката той да гледал детето, а тя на него да му плаща като за детегледачка, вместо да ангажирала външни лица за това.

Въззиваемата също има желание бащата да се вижда с детето, както и самото дете, а също и да полага грижи за него и затова го търсела и му звъняла по телефона, а той лъжел, че е в чужбина.

В същото време, бащата не бил способен да се справи, тъй като не искал

и не можел да се грижи за детето и затова искал на срещите постоянно да присъстват или майка или детегледачката.

Що се отнася до нуждите на детето от издръжка и възможностите на лицето, което я дължи.

По делото са представени писмени доказателства за заболяването на детето, както и график за присъствията и отсъствията от дет.градина, както и график на майката, която постоянно е на работа, вкл. и през почивните дни.

Заявеното от бащата, че детето било поверено на грижите на една непълнолетна, не кореспондира с действителността, но било доказателство, че бащата знае за ползваната услуга от детегледачка.

Затова счита, че обжалването на решението е единствено с цел да бъде намален размерът на издръжката, като в същото време, бащата не вземал детето и не споделял разходите, свързани със заплащане на услугите на детегледачка.

Поддържа се, че в първата инстанция не е имало възражения или оспорвания от страна на бащата, че били ползвани услугите на детегледачка.

С ПО представя работните графици на майката в УМБАЛ „Св. Марина“ гр.Варна от м.януари 2022г до м.09.2022г, от които е видно, че в петъците работи на кабинет като специалист „детски ендокринолог“. Освен това е и докторант.

Освен всички професионални ангажименти и грижите за малкото си дете, тя полагала и грижи за по голямото си дете.

Относно доходите на двамата родители.

#### 1/ По отношение доходите на майката.

По време на пандемията въззвиваемата, работейки в детско Ковид-отделение, е получавала два вида ковид-бонуси, единият от в размер на 1200лв, а вторият-пропорционален на работните дни, но в общ размер около 600лв. След края на пандемията, получавана от нея заплата е с около 1800лв по-ниска.

Майката действително притежава 1/бид.част от наследството, оставено от нейния баща, което включва апартамент в гр.Пловдив жк „Т.“ \*\*\*, където живее нейната майка;затова този имот не носел никакви доходи.

Притежава и 1/бид.ч.т от ПИ- земеделски имот № 029122 в м-стта „Пущек“ в землището на гр.Батак, представляващ ливада, категория - девета, ЕКАТТЕ 02837, в гр.Батак с площ 2,923дка. Т.к. същият земеделски имот е ливада, а не нива, то тя не се отдава под наем, нито под аренда, т.к. нямало интерес към него, т.е. също не носел доходи. От представеното от нея още в първата инстанция извлечение от банковата ѝ сметка, било видно, че преводи от наем или от аренда не са постъпвали.

Колкото до 1/бид.ч. от имота в с.Куклен с площ 37/100 ид.ч. от парцел XII-930 в кв.78 по плана на селото, целият с обща площ от 8 000кв.м., ведно със склад за метали, механичен цех 1, склад за метали, канцеларии - офис и подобрения, придобит от нейния баща, действително като ЕТ неговият бизнес е бил произвеждането на мебели, който бизнес след смъртта му бил продължен от брата на въззиваемата Владимир Ст.Гроздин и това обстоятелство било добре известно на въззивника.

Ето защо никакви доходи, извън тези от възнаграждението от работата ѝ, въззиваемата не е получавал.

## 2/ По отношение на доходите на И. Кр.Г..

Посочила е, че И. Кр.Г. получавал доходи и от два свои самостоятелни обекта, за което е посочила имената на наемателите.

След получаване движенията по всичките му банкови сметки се установява, че лицата-наематели наистина са му превеждали пари по банковата му сметка. Периодите, когато не са му превеждали пари, е времето, през което той е бил в България и отивал лично да си ги получава.

Затова счита за установено въз основа на събраните доказателства, че бащата разполага със средствата от получаваните наемни цени за двата обекта.

Така доходите на бащата са следните : към дохода от м.07.2021г в размер на 10 975евро от „Дръм Риск“ЕООД и „GM Gaming“LTD /равни на 21466лв/,следва да бъдат прибавени и 7 000 англ.паунда /т.е.16246лв/, което дава сбор от 39511лв, разделен на 12 месеца, прави среден месечен доход от 3293лв. Към него следва да се добави и доход от 1000лв от ТПО в България от 1.04.2022г, така средният му месечен доход възлиза на 4293лв.

От движението по банковите му сметки било видно колко бързо тази

година той е изтеглил парите си е закрил банковите си сметки в различните банки, за да покаже пред съда, че не разполага с парични средства.

Сега е прекратил и ТПО с работна заплата от 1000лв, отново с цел, че нямал доходи.

Счита, че бащата е в работоспособна възраст; няма заболявания, вследствие които да има решение на ТЕЛК; на възраст е, в която всички хора на неговата възраст упражняват обществен ползнен труд и работят. Както и много лица на неговите години работят на две или на по вече от две работни места.

Бързото закриване на банковите му сметки, както и прекратяването на ТПО не освобождават бащата по никакъв начин от задължението да заплаща издръжка. Не го освобождава и това, че имал отговорност да помага на майката с грижите за детето, както и да участва в плащането на детегледачка, докато майката е на работа. Самият той бил неспособен повече от час-час и половина да гледа детето, за да бъде освободена детегледачката. Затова определя поведението му като безотговорно и липсва родителски интерес и загриженост.

Ето защо счита, че определеният размер на издръжката е във възможностите на бащата да я заплаща.

Счита, че съдът правилно е съобразил ниската възраст на детето; наемането на детегледачка поради ежедневната служебна ангажираност на майката, вкл. през почивните дни, когато няма на кого да го остави. От друга страна, детето боледува често и затова отглеждането му основно е в дома на майката, което налага ползването на детегледачка.

Изтегленият заем от майката, с който тя финансово се справя и го погасява, е за закупуването на имота, в който живее тя с детето и затова правилно ВРС е приел, че разходите за наемане на детегледачка следва бъдат поети и от бащата.

#### По обжалването на уважения иск по чл.127а СК.

По делото били събрани доказателства, установяващи липсата на отговорност на И. Кр.Г., вкл.неявяването му по настоящото гр.дело, след като съдът е постановил задължителното изслушване на двамата родители, като бил представен самолетен билет до Италия, а се твърдяло в о.с.з., че е



заминал за Англия. В същото време, след разкриването на банковата тайна се установява, че от банковите му сметки в различни банки са били извършвани плащания в търговски обекти във Варна във времето, за което е твърдяно, че е бил в Англия.

Същото несериозно и безотговорно поведение бащата имал и към детето и към поетите към майката обещания, които той никога не спазвал; постоянно я лъжел, че не бил във Варна, а впоследствие ставало ясно, че е в града. Затова майката не можела да му има доверие, т.к. с поведението си бил доказал своята безотговорност и несериозност. Това довело до искането ѝ за постановяване на решение, заместващо съгласието на бащата. Когато майката реши да почива или отиде на екскурзия с двете си деца, нямало как да знае къде се намирал бащата в момента. А той дори да е в България, винаги лъжел, че не е в страната. Затова възразява, че нищо от изброените в жалбата оплаквания в тази насока не било налице. РС е посочил до кои страни де се извършват пътуванията, определил е и времетраенето на посещенията, като максималната продължи телност е до 45 дни за година.

И. Кр.Г. не се е явил да бъде изслушан. Затова счита за очевидно дезинтересирано отношението му към детето, а поведението му за несъстоятелно и несериозно, без всякакви сериозни и смислени аргументи.

Що се отнася до доводите на въззивника, че майката имала Решение на ТЕЛК за заболяване захарен диабет от Първи тип, поради което имало риск извеждането на детето в чужбина с оглед нейното здравословно състояние.

Възразява, че сама полага грижи за двете си деца и в същото време е докторант, работи в Спешно отделение „Деца“ на УМБАЛ „Св.Марина“ЕАД-гр.Варна, в петъците работи на кабинет като специалист „Детски ендокринолог“ пак там.

Макар да има такова заболяване, въззиваемата е полагала грижи по за стотици деца с диабет по време на детски лагери и затова ѝ били подарени плакети, които представя с ПО – 4бр. Нито едно дете не е било в риск, когато тя се е грижила за тях, а това били деца с хронично заболяване диабет тип 1, каквото е и нейното.

Освен всичко изложено, И. е работил 3 месеца в Кол-център в Лисабон тази година, за който доход не е представил доказателства.

Тъй като въззиваемата не знае наименованието на търговското дружество, в което е работил, за доказване на това обстоятелство ще направи доказателствено искане.

Бащата, макар да представя доказателства за регистрацията като безработен в България, е пропуснал да посочи, че по това време, през 2022г, е работил в чужбина.

Поради изложеното моли за оставяне без уважение подадената въззивна жалба и за потвърждаване постановеното от ВРС решение като правилно и законосъобразно

Претендира сторените за двете инстанции разноски.

**Пределите на въззивното производство се ограничават до предявления от отвл.Р. Г. насрещен иск по чл.127 ал.2 СК само досежно издръжка, дължима от бащата, както и искът по чл.127а СК за даване на заместващо съгласие детето да пътува в чужбина.**

Отправено е искане от нейна страна бащата да заплаща месечна издръжка в размер на 500лв, дължима до 5-то число на месеца по банковата см-ка на майката в „Юробанк България“АД IBAN \*\*\*\*\*, считано от подаването на ИМ - 20.08.2021г до настъпване на основания за нейното изменение или прекратяване, ведно със законна лихва за всяко закъсняло плащане.

Отправено е за даване на заместващо съгласие за пътуване на детето до държавите-членки на ЕС до навършване пълнолетие на детето.

Твърденията ѝ са, че тя изцяло полага грижи за дъщеря си Л., род.2019г, както и за другото си дете от друг мъж.

Сочи, че детето Л. боледувало често и затова рядко посещавало детска ясла и било отглеждана предимно вкъщи, за което майката ползвала помощта на детегледачка и затова правела значителни разходи - по 20лв. на ден.

Страните били сключили споразумение за упражняването на РП от майката и за заплащане на издръжка от бащата, който в по-голямата част от времето спазвал добросъвестно сключеното споразумение, но бил образувал настоящото съдебното производство с цел намаляване на уговорения размер на издръжката.

Твърди се, че бащата притежава три имота, два от които отдавал под наем, а третият бил непригоден за обитаване. Същият работел на граждански договори вкл. за чуждестранна компания.

Твърди още, че бащата получавал детските надбавки от Великобритания, където се осигурявал.

Затова счита, че следва да участва в издръжката на детето със сумата от 500лв месечно.

По отношение на иска по чл.127а, ал.2 СК поддържа, че бащата е дал съгласие детето да пътува до определени държавни със срок до края м.септ.2021г, но не и за в бъдеще.

И. Г. в ПО срещу насрещния иск е оспорил същия, като е възразил, че въпреки постигнатата в споразумението договорка за размера на издръжката, майката искала от него по-големи суми.

Относно размера на претендираната издръжка излага, че сключеното между страните споразумение датирало отпреди пандемията от корона-вирус, която се е отразила на доходите му. До м.04.2021г получавал заплата от 1352,45лв.

Възразява още, че ищцата имала недв.имоти и че получавала от майка си по 5-10 000 евро годишно за текущи нужди.

Що се отнася до притежаваните от него недв.имоти излага, че единият представлявал жилищно помещение-обособени части от работническо общежитие, в което нямало условия за обитаване и не се отдавало под наем; другият имот /кафе-бар за 20 места/ притежавал в съсобственост с неговата сестра и не се отдавал под наем отпреди пандемията от Covid-19, а в третия, апартамент № 10 в гр.Варна ж.к.,П." бл.8, той живеел и бил с подходящи условия за отглеждането на детето, но бил ипотекиран и ежесмесечно се дължала вноска за кредит.

Оспорва да получава детски надбавки във Великобритания.

Поради изложеното счита, че може да заплаща издръжка в размер на минималния по закон.

**СЪДЪТ**, като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани с въззивната жалба, всички събрани доказателства по делото, приема за установено **от фактическа страна**:

По издръжката на малолетното дете Л..

Не е спорно между страните, че Л. И.ва Г.а, род.\*\*\*г е общо дете на И. Кр.Г. и Р. Ст.Г. и че майката отглежда и друго дете Л. Г.а, родено от друг мъж, за което полага непосредствени грижи и което страда от разстройство в развитието - Синдром на Аспергер.

Не се спори, че страните са имали постигнато извънсъдебно споразумение от 10.03.2020г, според което упражняването на родителските права и задължения родителските по отношение на детето Л. е предоставен на майката, при която да живее детето, определен е РЛО с бащата; бащата е поел задължение да заплаща издръжка в размер на 500лв на месец, когато не е в България и 200лв, когато е в България.

Не е спорен и фактът, че през периода 1.05.2021г-31.10.2021г детето Л. е посещавала детска ясла „Звънче“, вкл. броя дни на присъствие и отсъствие.

На л.108-129 от 1-воинст.дело са приложени като доказателство ръкописно изготвени списъци за разходи за детето; поръчки за хранителни покупки и платежни бележки за детски стоки.

Относно материалните възможности на майката.

Установява, че работи в УМБАЛ „Св.Марина“ ЕАД-Варна като лекар в Спешното детско отделение, работи на смени - 8.00-16.30ч.; 14.00-20.00ч и от 20.00-08.00ч , включително в съботни и неделни дни.

От решение на ТЕЛК е видно, че Р. Г. е с оценка на работоспособността - 60% труд.неработоспособност поради заболяване „Захарен диабет, Първи тип на инсулиново лечение. Диабетна П.невропатия на долни крайници“, със срок на освидетелстването до 1.11.2021г.

От НА /л.30/ е видно, че на 31.10.2017г Р.Г. е закупила ап.64 на ул.„М.“ № 127 в гр.Варна.

От представеното банково извлечение за движението по банковата сметка на майката е видно, че след м.09.2020г същата е имала доходи от заплата, добавка за работа в „Ковид- отделение“ и други добавки към

заплатата в различни размери, вариращи от около 2000лв до 5000лв месечно.

От същото се установяват и заплащаните размери на издръжка за детето от бащата за периода от м.04.2020г до м.07.2021г, които варират от 180лв до 500лв. месечно.

По отношение материалните възможности на бащата.

Видно от приетите като доказателство нот.актове /л.42 и сл.-I/ е, че през 2006г ищецът е придобил жилищно помещение 401 със застроена площ от 27,05кв.м., жилищно помещение 402 с площ от 22,82кв.м., жилищно помещение 403 с площ от 24,80кв.м., представляващи обособени части в работническо общежитие в гр.Варна ж.к.,„М." \*\*\*.

През 2004г е придобил в съсобственост с П. К.а Г.а недв.имот – КАФЕ-БАР за 20 места в гр.Варна ул.,„Р."\*\*\* с площ от 45,60кв.м. и ид.ч. от дворното място.

През 2014г е придобил недв.имот – АПАРТАМЕНТ № 10 в гр.Варна ж.к.,„П." \*\*\* с площ от 78,39кв.м.

Представена е от въззивника справка за данъчната година 2020/2021г, от която е видно, че е декларирал доход от 7100паунда пред компетентните органи във Великобритания.

От изисканите от търговските банки данни се установява, че съществено движение има по банковите сметки на Ив.Г., открити в „УниКредит Булбанк" АД.

От справка /л.190 и сл.-I/ се установява, че за м.01.2022г същият е получил сума от 2745,73л. с основание „заплата", а за м.02.2022г със същото основание - 761,30лв; през периода м.01.-03.2022г са били правени покупки в хранителни магазини в гр.Варна; неколkokратно е правена обмяна на валута между банкови сметки на ищеца в същата банка.

Извлечение от движение по сметка е постъпило и от „Банка ДСК"АД /л.201 и сл.-I/, от което е видно, че от м.04.2020г е била заплащана издръжка за детето в размери от 200лв-500лв.; многократно са извършвани обмени на валута по сметка на ищеца и трансфери между негови сметки. В различни части от периода е получават парични преводи с основание „захранване". От м.09.2021г е започвал ежесмесечно да получава сумата от 400лв от И.С. с основание „захранване" вкл. до м.01.2022г, като сметката е била закрыта на

20.01.2022г.

По данни от „Банка ДСК“ ЕАД още две сметки на ищеца са били закрити на 20.01.2022г.

От служебно изготвената справка от НАП /л.240-І/ се установява, че ищецът е започнал работа в „Химекс-96“ АД - българско търговско дружество със седалище в гр.Бургас от 1.04.2022г. След изискана справка се установява, че осигурителният му доход е в размер на 1000лв.

Пред РС, въпреки дадените указания за личното му явяване в о.с.з на 11.03.2022г, ищецът Ив.Г. не е сторил това, като е представил самолетен билет за 9.03.2022г до Милано, Италия. По обясненията на неговия поцес.представител Ив.Г. си търсел работа и бил в страната два дни преди откритото съдебно заседание.

Във въззивната инстанция и двамата родители са изслушани.

Бащата И. Г. дава следните обяснения:

В момента не работи, регистрира бил на Трудовата борса от 1.08.2022г. Преди това работил в Англия дълги години. Там работил 4г в супермаркет, след това 4г във фабрика за кисело мляко, а последно – пак там като инспектор на стоки.

Завършил магистратура в Англия „Бизнес маркетинг“, но не работел по професията си ; това образование било много общо и му давало възможност да се занимава с всичко без счетоводство и по-специфични неща, но можел да заема ръководна длъжност и бил заемал такава в Англия – като „супервайзър“ в една фабрика с персонал от 50 човека през 2012-2014г.

След това се прибрал в България и тогава се запознали с Р.. Тогава работел като заместник-управител в склад за ел.материали в гр.Добрич. След това претърпял операция и няколко месеца не можел да ходи. Понеже му трябвали пари, работил няколко месеца в един Кол-център във Варна за 700лв, но искал пак да замине да работи в чужбина.

Последните 5г съм бил два пъти в Гърция и два пъти в Индия, няколко пъти в Англия.

Казва, че когато останел без пари, заминавал в чужбина и си намирал работа.

Признава, че имали с Р. споразумение за издръжката, защото той

винаги искал и ѝ помагал; плащал по 500лв; пращал големи кашони с дрехи. Дори онзи ден, като взел детето в неделя, то било с яке, което той му бил купил, тъй като бил купил дрехи за 5г напред.

Познава детето на Р. от друг мъж – Л., която сега била на 12-13г. Бащай не го познавал и не го бил виждал.

Преди да замине за Англия през лятото на 2021г, т.е. от есента на 2020г до май 2021г, шест месеца се грижил за двете деца – Л. и Л., която често била болна, а майката работела в Спешното отделение и на още едно място. Понататък в обясненията си казва, че през това време завършил он-лайн магистратурата.

На въпроса защо трябвало да се грижи и за Л., Р. му казвала, че баща ѝ Г. бил неспособен да се грижи за детето.

Първото нещо, което купил за детето била голяма кола с дистанционно, защото Л. обичала коли.

Върнал съм се в България заради Л. и бил на Трудовата борса. Имал спестявания, от които се издържал.

Заявява, че можел да се реализира професионално, но искал да мине това дело, защото много го напярало - от 6 месеца бил на успокоителни. Напярало го това как едно непълнолетно момиче /П. на 16г/ можело да се грижи за дъщеря му 12ч в събота, като изказва съмнение дали можела да гледа дете с „аутизъм" /Л./, която 2 год. била с личен асистент в училище. Има впечатления за детето като много проблемно от времето, когато той се грижил за Л. 6 месеца.

Иска за Л. да се грижели компетентни и способни хора и счита себе си за един от тях.

В момента бил без работа и можел да я гледа, но не признава да бил отправял предложение до майката тя да му дава пари на него като за гувернантка. Нямало как да вземе пари, за да си гледа детето. Р. поискала от него лятото, когато се прибрал, да ѝ помага за разни неща вкъщи: изчистил мазата за 20лв; искала да я вози вместо такси, защото тя много ползвала таксите и да я кара с неговата кола, за да спестяла пари; тя му предложила да му дава пари вместо на такси, както и да му дава списък за покупки и той се съгласил с това.

Счита, че цялото дело /по което той е ищец/ било защото Р. отказвала достъпа му до Л.; майката започнала да го изнудва; имал разпечатки от разговори, в които тя му казвала, че ако не ѝ подпише разрешение да изведе детето в чужбина, щяла да му отнеме правата. Затова било заведено делото.

Отказа си да даде съгласие за пътуването на детето в чужбина обяснява с това, че майката е диабетик; откакто я познавал от 8г, му се обаждала над хиляда пъти и му казвала, че ѝ било лошо, че била паднала на земята еди-къде си и да отиде да я вземе.

Ако си сваляла дрехата, щяло да се види един сензор „Декском 1“, който се използва за измерване на кръвната захар. Тази система той лично бил закупил от Англия и била скъпа. Тя предава данни от иглата към телефона; била лицензирана за работа в България и Естония. Затова, ако излезела с тази система /напр.в Румъния, където нямала лиценз/, нямало гаранция, че тази система щяла да работи. Можело да се случи най-лошото, а това бил огромен риск за детето. Затова счита майката за „тотално“ безотговорна, както към децата, така и към себе си. Бил ѝ казвал много пъти, ако иска да му остави Л. и да отиде къде си искала; той щял да я гледа. Но не желае детето да бъде извеждано понеже рискът бил голям.

По-нататък в обясненията си казва, че в момента нямал средства, за да купи легло за Л.; в жилището му в ж.к."П." имало легло само за него. Живеел сам. Майка му била починала, а с баща му, който също живеел в жк"П." не били в добри отношения благодарение на Р., Л. имала големи проблеми с говора, като пояснява какво има предвид : този уикенд, когато бил с детето, един час се занимавал да учи Л. по брошурата на „Кауфланд" кое как се казвало. Не знае на какво се дължи този проблем, но му е известно, че другата седмица детето има посещение при логопед.

Възразява, че не би изчезвал. Когато парите му свършили, заминавал да работи в чужбина.

Твърди, че бил участвал в издръжката на детето и бил дал над 10 000лв за издръжката му последните две години. Същевременно считал, че определената от съда издръжка била непосилна, т.к. бил без работа. Можел да я плаща, само ако работел в чужбина, но тогава детето щяло да бъде лишено от бащини грижи, а според него, това била целта на Р.. Максимумът, който можел да заплаща бил 250лв-300лв.



Говори още за роднините на Р.: брат ѝ го бил виждал 1-2 пъти. Последните години майката на Р., която била собственик на фабриката за мебели, ѝ била пратила над 100 000лв банкови преводи на нея лично.

Макар Р. да имала високи доходи, знае, че не бил освободен да плаща издръжка и той я давал всеки месец. Същевременно заявява, че майката нямала абсолютни никаква нужда от тези 400лв, защото тя лятото му била казала, че купила биткоини за няколко хиляди лева. Казал му и че работела на четири места и получавала 5000лв заплати.

Заявява, че можел да живее и с 500лв на месец, отделно от издръжката; имам кола, шофирал от къщи до „Кауфланд“, не пиел и не пушел.

По повод данните за излизанията му през граница 14 път, установено от издадената служебна бележка, изд от ГКПП, пояснява, че приятелката му Марияна, с която Р. се запознала лично и която била от Бургас, ходели всяка седмица до Одрин тя да си напазува нещо. С нея не живеели заедно - тя си живеела в Бургас. Марияна работи като медицински представител.

Това, което твърдяло Р., че продавал турски неща, било лъжа; имал справка от „Еконт“ за 4 продажби. Всичко било направено от ревност. Тя снимала колата му, като твърдяла, че била пълна със стока, но той „толкова ли нямал акъл да си премести стоката“.

Относно пътуването на детето извън страната - не бил съгласен детето да излиза от страната и не ставало въпрос за броя на дните, а изобщо Р. да извеждала Л. извън България.

Повтаря отново това, че Р. му се била оплаквала поне 1000 пъти, че ѝ била паднала захарта и някъде била получила диабетична криза. Дали може да изведе 3г дете в чужбина. Според него подходящият режим за пътуване на детето в чужбина е, когато тя има друг пълнолетен придружител с нея, не в негово лице. Признава, че бил дал разрешение да отидат в Гърция, защото му казала, че щяла ходи с нейна приятелка и затова подписал.

Майката Р. Г. излага следното:

Покупките, които И. направил от Англия, когато Л. била на 1г, били два кашона с дрехи. Тогава били още в добри отношения; не били само дрехи за Л., имало и за нея и за другото дете Л.. Понеже той обичал много да пазарува на промоция и купувал и за в бъдеще, без значение дори от пола - мъжки или

женски дрехи. В този кашон имало едно яке, което в момента ставало на детето понеже тогава й било голямо, но сега го носело. Тя нарочно, когато той я вземал, я обличала и гледала да има някакъв елемент от бащата, за да му носело радост.

Признава, че има диабет „тип 1“ от дете, затова станала и детски ендокринолог. Признава, че е на инсулин; понякога използва помпа, понякога писалка, има система „Декском 1“, която в момента била най-доброто на пазара. Отделно вкъщи било пълно с глюкомери, за да си проверява нивото на захарта. В момента е и основен обучител за Варна за децата с диабет.

За детето пояснява, че имала малко понижение на слуха в резултат от третата сливица, която се била разраснала, от нея трудно спяла и била неспокойна, но трябвало да се изчака да навърши 3 год., за да бъде оперирана. Преди операцията се потвърдило с аудиометрия, че имала понижение на слуха - едва забележимо не чувала някои звуци. След операцията състоянието й се подобрило, но детето все още не изговаряло някои думи.

Заради множеството сигнали на И. против майката имала работа със „Закрила на детето“. Тъй като детето има нужда от психолог заради внезапните изчезвания на И., когато тя го търсела. Оттам й предложили и услуга логопед понеже споделила за проблема, макар по принцип това да се прави на 5г възраст, но майката искала от по-рано да вземе мерки.

Л. има „аутизъм“ в лека степен, може да говори, покрива стандартите, за да учи в училище.

Л. има атопичен дерматит, без доказани алергии, но няма диабет.

Относно пътуванията в чужбина заявява, че не искала да пътува често, но го иска поради това, че трудно откривала И. и нямала връзка с него с месеци и той я лъжел постоянно кога бил в друга държава и кога биле тук. Дава пример с приятелката, с която били в Гърция, че това била кръстницата на Л.. Имали покана от нея през м.септември да отидат във Франция /за което обещавала на Л. от две години/ имала спестени пари и искала да заведе децата в „Дисниленд“, но не станало /заради липсата на съгласие от бащата/.

Тази година имало възможност за Нова година да гостуват на близка приятелка в Германия, но пак заради неговото възражение нямало как да отидат; „не че много още пътувам, но като реша нямам възможност.

Когато го търсело, той отказвал и си изключвал телефоните, не можела да разчита на него в нито един момент. В продължение на два месеца му се молила да дойде и да види Л., а той не дошъл и завел делото.

За времето, когато И. гледал двете деца, пояснява, че тогава, а и доскоро Л. била с асистент на трудов договор за 8ч. Освен, че ходела на училище, за нея се грижел асистент, на който двамата /по идея на И./ доплащали допълнително, тъй като през това време майката давала 12-часови дежурства, а И. работел онлайн, за да може да помага. През това време наели още една гледачка /въпросното момиче П., 16г/, и му заплащали по негова идея понеже И. казал, че в Америка било така - по-големи деца гледат по-малки и така се заплащало по-малко. П. помагала основно на него, когато тя била на работа. А впоследствие се оказало, че И. нарочно бил направил снимка на П.. През този период Р. била много обидена на И., когато разбрала, че три месеца той я лъгал, че бил в чужбина, а всъщност бил тук, и /както самият той каза/ ходил с приятелката си на шопинг в Турция, по барове и ресторанти, а на нея казвал, че бил в Англия и нямало как да види Л.. Тогава му казала, че повече нямало да присъства, когато се вижда с Л. и той помолил да изпрати П. да придР.ва детето, понеже я познавал. Момичето си мислело, че му прави услуга, както и Р., дори й бил платил повече, за да може по-късно да представи снимка. По повод на тази снимка я викали в Първо РУ да дава обяснения.

От „Закрила на детето“ й казаха, че И. вчера ги бил посетил и казал, че ще съдейства на тази програма в рамките на още 1-2 месеца понеже предвиждал през пролетта да замине за чужбина.

На последното **в-кът Г.** репликира, че не бил казал, че предвиждал, а че в момента бил останал без пари и ако не си намерел работа, щял да замине.

**Р.Г.** пояснява относно Трудовата борса, че това била негова схема, която практикувал от много време. Предния път, когато бил на борсата, работел, но и ходел да се подписва. Това става възможно, т.к. предния път негов приятел го назначил последните месеци на трудов договор, за да го освободи после по определен член и за да може И. да има още един доход, освен всички останали, които са му по граждански договор.

**Ив.Г.** заявява, че било лъжа; бил в Лисабон през м.април понеже имал рожден ден на 5-ти април, приятелката му качила снимки във „Фейсбук“ и Р.

оттам видяла. Не бил работил в Кол-център в Лисабон. Бил в Англия, а не в Лисабон. Тогава бил изпратил на Р. билет от Милано до Лондон /за да докажателство, че бил в чужбина/. Винаги, когато можел да види Л., я бил виждал; последните 6 месеца се виждали всяка седмица.

**Р.Г.** През м.януари я видял само една седмица; казал ѝ, че бил болен, а на „Закрила на детето“- че бил извън града. За разпечатките от Вайбър пояснява, че се отнасяли за времето след като излязло решението на ВРС; тогава била подложена на голям стрес чрез заплахи и обещания, както и с изнудване да му даде пари, за да не обжалва издръжката.

**Ив.Г.** отрича такова нещо, не знае с кого била водила кореспонденция след решението.

**Р.Г.:** По същото време той искал да направят споразумение за разсрочено плащане, защото му било трудно финансово. Тя се съгласила, но когато адв.П. го направила за 5 месеца, вместо исканите от него дванадесет месеца, била подложена отново на заплахи и обиди. Тогава помолила адвокатката си да го направи за 12 месеца, но той не се явил. По нейните думи Ив.Г. работи он-лайн.

**Ив.Г.** не се явил, защото тя ги чакала с приятелката му пред блока и след това му написала, че няма да има споразумение и ще му вземе апартамента, ако не ѝ преведе тези пари. Платил бил парите с лихвите; онзи ден превел издръжката.

След това пояснява, че възможност да работи он-лайн в България нямало, само в чужбина можело да се работи он-лайн; в България не било практика. Имало възможност да се работи дистанционно, но това ставало в технологично развитите държави.

Имал статут за 5г за работа в Англия и ако не отидел на шест месеца, щели да му го отнемат и това била една от причините да пътува дотам често.

Горната фактическа установеност обуславя следните **правни изводи**:

#### **Относно издръжката.**

Родителят, който не упражнява родителските права за детето, дължи издръжка в пари. Според задължителна съдебна практика на ВКС, установена с ППВС № 5/16.11.1970г и № 5/31.11.1981г се приема, че нуждите на лицата, които имат право на издръжка, се определят съобразно с обикновените

условия на живот за тях, като се вземат предвид възрастта, образованието и другите обстоятелства, които са от значение за конкретния случай, а възможностите на лицата, които дължат издръжка се определят от техните доходи, имотното им състояние и квалификация.

Двамата родители дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца съобразно с възможностите на всеки от тях поотделно, като се вземат предвид и грижите на родителя, при когото се отглежда детето.

Размерът на издръжката следва да съдейства за правилното развитие, възпитание и отглеждане на детето, за покриване на нуждите така, както те биха били задоволени, ако родителите живеят заедно.

Тези принципи са установени и с разпоредбите на чл.142 СК и чл.143, ал.1 и 2 СК.

От събраните по делото доказателства се установява, че детето Л. се нуждае от средства за покриване на ежедневни нужди от храна, облекло и консумативи (ток, вода, интернет, телекомуникационни услуги и т.н.), и за образователни и познавателни дейности, които родителят следва да организира през свободното време на детето /разходки, пътувания, посещения на културни мероприятия и пр./. Освен нормалните и обичайни за нейната възраст битови потребности, детето има и завишени такива поради наличието на здравословен проблем-атопичен дерматит. Установи се и необходимостта от специалист-логопед поради констатираното понижение на слуха на детето в резултат от разраснала се трета сливица, която можело да бъде оперативно премахната едва след навършване на 3 год. Такава хирургическа интервенция била проведена, но детето имало все още затруднения с изговарянето на някои думи. Всичко това предполага по-чести отсъствия от посещенията на детски ясли/градина и отглеждането ѝ в домашни условия, което обуславя допълнителни разходи за ангажирането на детегледачка, както се признава и от самия ищец за периоди на ползването на такава.

Що се отнася до материалните възможности на двамата родители.

По отношение на майката.

Безспорно се установява, че майката Р. Г. има определена с решение на ТЕЛК 60% ТНР със срок до 2021г поради заболяване „Захарен диабет, Първи тип на инсулиново лечение; Диабетна П.невропатия на долни крайници. Няма

спор, че състоянието ѝ е актуално и понастоящем с оглед обясненията ѝ за поставянето на инсулин чрез помпа, писалка, има система имплантирана „Дексом 1“, разполагала с глюкомери за проверяване нивото на захарта. Това и здравословно състояние не се оспорва от Ив.Г., а дори се позовава на него, за да обоснове отказа си да даде съгласие детето да бъде извеждано в чужбина.

Независимо от това здравословно състояние, майката работи като лекар–детски ендокринолог в Спешно детско отделение в УМБАЛ“Св.Марина“ на смени - 8.00-16.30ч. и 14.00-20.00ч, включително в съботни и неделни дни, както и нощни смени от 20.00-08.00ч. Освен това работи на още едно или две места, за което също не се спори. В момента е и основен учител за Варна за децата с диабет.

Не се оспорва от същата, че разполага с доходи, които са формирани не само от получаваното трудово възнаграждение /средно ок.5000лв месечно/, но и такива от фамилия бизнес, упражняван от нейния баща, а след смъртта му – от неговата съпруга.

#### По отношение на бащата Ив.Г..

Същият няма алиментни задължения към други непълнолетни низходящи.

В добро здравословно състояние е, след като не се твърди и няма данни по делото за обратното.

Разполага със собствено имущество – повече от едно жилище, в което живее и от което може да получава допълнителни доходи. Що се отнася до довода за ипотекиране на имота по повод погасяване на кредит, същият е неоснователен, тъй като задължението за издръжка на непълнолетно лице е безусловен и не се конкурира с други задължения. Още повече, че получаването на парична сума по договор за кредит увеличава имуществото на лицето, а не го намалява.

Анализът на съдържащите се по делото справки за движението по банковите сметки на Ив.Г. налага извод, че за времето от 2020г насам той е получавал парични постъпления по сметките си на стойност от 150лв до 400лв, като за времето от м.09.2021г до м.01.2022г /датата на закриване банк.см-ка/ е получавал ежемесечен превод от 400лв от трето за спора лице с

посочено основание „захранване“

На сл.място. От представените доказателства е видно, че е имал трудова заетост с трудово възнаграждение от 1000лв, считано от 01.4.2022г.

Позоваването на бащата, че в момента бил безработен, не го освобождава от задължението му да дава издръжка, а в неговия случай не е основание да се определя минимална такава. Законово установения минимум се присъжда или за дете в много ниска възраст /до 1год./, каквото детето Л. не е. Или поради обстоятелства, каквито не са налице при бащата Ив.Г., като напр. влошено здравословно състояние, недаващо възможност на лицето да получава доходи от трудово възнаграждение или пък получава минимално такова, вкл. и поради нисък социален статус.

В допълнение следва да се посочи, че цялостното възприятие на въззивния съд относно обясненията на Ив.Г. за реално получаваните от него доходи, създават впечатлението за затаяването на истината, давайки противоречиви, неясни и уклончиви отговори и обяснявайки, че когато останел без пари, заминавал да работи в Англия или другаде в чужбина, където си намирал работа. Това е заявил и пред социалните работници. Същевременно заявява, че стоял тук заради детето, но пък нямал работа. В тази връзка съдът намира за неубедително обяснението му, че в България нямало възможност да се работи он-лайн при съществуващата в страната дигитализация, скоростна интернет-връзка и съществуващата в публичното пространство информация в тази посока. От цялостното изложение на двамата родители става ясно, че Ив.Г. е завършил он-лайн магистратура именно докато е бил в България, а образованието, което е получил, по неговите думи, му дава широк спектър от възможности да заема различни длъжности, които очевидно не са на дъното на социалната класация. Следователно, за същия не съществува пречка и понастоящем да работи он-лайн.

И, макар същия да знае, че не е освободен от задължението за издръжка към детето си, въпреки високите доходи на майката, същевременно заявява, че тя нямала абсолютни никаква нужда от тези 400лв понеже била закупила биткоини за няколко хиляди лева. В тази връзка следва да се посочи отново, че високите доходи на единия родител не освобождават другия от неговото лично алиментно задължение, установено по силата на закона.

Съдът съобразява данните на НСИ за общия разход на член от домакинство за края на 2021г, че е средно 1821,30лв. След изключване групите разходи, които не са необходими за непълнолетно лице (за алкохол, тютюневи изделия, данъци, социални осигуровки, регулярни трансфери към други домакинства и други разходи, влог и дадени и получени в заем суми), размерът на средният разход на член от домакинството за тримесечие възлиза в размер на 1327,02лв. или месечно по 442,34лв като минимум.

В случая, както се изложи по-горе, детето Л. е с по-завишени потребности. Затова общият размер на издръжката за него следва да бъде 600лв месечно, от които приоритетното парично участие следва да бъде на бащата в размер на **400лв**. Остатъкът следва да се възложи на майката, като се съобразява това, че майката полага преките и непосредствени грижи за детето, както и за още едно малолетно дете Л., което е със специални потребности, както и че същата получава сем.добавки, полагащи се за две деца.

Издръжката е дължима от датата на подаване на насрещната искова молба - 20.08.2021г.

Върху същата се дължи законната лихва за всяка закъсняла вноска с падеж до 5-то число на месеца, за който се дължи издръжката.

### **По иска по чл.127а СК**

Нормата на чл.127а СК касае извеждането на дете–български гражданин извън пределите на Република България. Същата е във връзка с разпоредбите на чл.13 ЗБЛД, в която са изброени лимитативно видовете документи за самоличност на български граждани : лична карта; паспорт; свидетелство за управление на МПС, сред които паспортът е документ за преминаване на държавната граница на РБ и за пребиваване извън страната, съгл.чл.34 ал.1.

Детето Л. е български гражданин и затова по отношение на него е приложим режимът, предвиден в ЗБЛД за снабдяването със задграничен паспорт и за извеждането му от страната.

Както е установено в Конвенцията за правата на детето, ЕКПЧ и КРБ, детето има гарантирано право на свободно придвижване, което би могло да бъде ограничено само при особени случаи, определени със закон, или свързан



със защита на националната сигурност, народното здраве или правата и свободи на други граждани.

В ТР на ВКС № 1/2016/03.07.2017г е възприето, че водещи и най-важни при решаването въпроса за даване заместващо съгласие детето да пътува извън територията на РБългария са интересите на детето.

В редица решения на ВКС е прието, че не е в интерес на детето то да бъде извеждано по усмотрение на единия родител извън границите на страната, тъй като този родител можел да реши да отведе детето в държава, в която има, напр.гражданска война или епидемична обстановка, създаваща опасност за живота и здравето му; в рисковни региони или на места, където не може да бъде изпълнено съдебното решение за осигуряване на мерките за лични отношения между детето и родителя, който се е противопоставил на извеждането му зад граница.

Процесният случай очевидно не е такъв.

Цялостното поведение на майката и нейните обяснения дават основание на съда да възприеме същата като отговорна към собственото си здраве личност и като отговорен родител, който не би позволил да се накърнят интересите на детето Л.. Още повече, че полага грижи и за другото си дете Л.. Поведението на Р.Г. като майка е водено от здрав житейски разум и е мотивирано само от желание за краткотрайни пътувания с цел съвместно провеждане на почивки и/или екскурзия на цялото семейство, състоящо се от нея и двете ѝ деца, което би се отразило по-положително на психо-емоционалното състояние и на двете деца, отколкото отделянето на едното поради невъзможността да пътува съвместно с тях. При това, очевидно се разчита и на присъствието на друг възрастен или гостуването при близки познати, където също ще бъде осигурено такова присъствие.

Всичко изложено не обосновава извод, че майката би допуснала детето Л. да бъде поставено в риск. Очевидно е, че се касае за желание за посещаване само на държави от ЕС, което изключва възможността детето да бъде отведено в място на размирици или където още не са отстранени последиците от скорошни природни бедствия или където, макар и временно, не е препоръчително пътуване или на места, както и там, където не би могло да бъде изпълнено съдебното решение за осигуряване на мерките за лични отношения между детето и неотглеждащия родител.

Предвид горното намира несъгласието на бащата, без да е подкрепено с доказателства, за тенденциозно и целящо създаване на пречка, без да има сериозни аргументи за това. Основният му довод се гради на нейното здравословно състояние, което не се е променило и е било същото и към момента, още когато първоначално е бил дал съгласие.

Предвид изложеното съдът намира, че липсата на съгласие от страна на бащата, неподкрепено с конкретни твърдения и доказателства, сочещи на основателна причина за ограничаване правото на детето на свободно придвижване, водят до неоснователното препятстване на това му право, гарантирано с КПД и затова е неоправдано спрямо неговите интереси.

При това положение искането се явява основателно и следва да бъде уважено.

Последното може да бъде обосновано и с поведението на бащата, от чиито обяснения става ясно, че често сменя местоживеенето си – както в България и чужбина, а в чужбина - на различни места, което би могло да бъде пречка майката своевременно да получава съгласието му за всеки отделен повод за пътуване.

Ето защо няма причина да бъде отказано пътуване на детето в държавите-членки на ЕС, за които не са налице изброените в ТР рискови обстоятелства за сочения период - до навършване на пълнолетието на детето неограничен брой пътувания в определени държави при обща годишна продължителност на пребиваването от 45 дни, което е съобразено. Така определените параметри за пътуванията в чужбина са съобразени със задължителните указания, дадени с ТР на ВКС, ОСГК № 1/03.07.2017г по тълк.д.№ 1/2016г, т.1, съобразно които може да бъде разрешено пътуването за определен период от време и/или до определени държави, респективно държави, чийто кръг е определяем.

Доколкото пътуванията в чужбина са обусловени от притежаването на издаден нарочен документ за това – **задграничен паспорт**, то следва да бъде постановено и решение, заместващо съгласието на бащата и за снабдяването с изискуемия от закона документ.

### **По разностите**

С оглед характера на производствата по иска с правно осн.чл.127 ал.2 и

чл.127а СК като спорна съдебна администрация, съдът намира, че разноските по тях следва да останат в тежест на всяка страна така, както ги е направила /така в определение на ВКС № 385/25.08.2015г по ч.гр.д.№ 3423/2015г, I ГО/.

Воден от горното, **СЪДЪТ**

## **РЕШИ:**

**ПОТВЪРЖДАВА** решението на ВРС -12с-в № 2371/ 15.07.2022г по гр.д.№ 10883/2021 в частите му, с които И. К. Г. ЕГН \*\*\*\*\* с адрес: гр.Варна ж.к. "П." \*\*\* е осъден да заплаща в полза на детето Л. И.ва Г.а, род.\*\*\*г, чрез неговата майка и законен представител Р. Ст.Г., месечна **издръжка** в размер на **400лв** за периода от завеждането на ИМ - 20.08.2021г до настъпване на основания за нейното изменение или прекратяване, до 5-то число на месеца, за който се дължи издръжката, ведно със законна лихва за всяко закъсняло плащане; както и е дадено **разрешение, заместващо съгласието на бащата**, детето Л. Ив.Г.а да **напуска пределите на РБ**, придРвано от своята майка или друго упълномощено от нея пълнолетно лице до всички държави-членки на Европейския съюз, за неограничен брой излизания от страната, за период до навършване на пълнолетие на детето - 7.05.2037г, при обща максимална продължителност 45 дни на годишна база, без да се нарушава режимът на личен контакт с бащата, както и **за издаване на необходимите документи за самоличност за пътуване детето**, на осн.чл.127а СК; както и е осъден бащата да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на ВРС държавна такса в размер на сумата от **576лв**, на осн.чл.78 ал.6 ГПК.

Разноски не се присъждат.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД в едномесечен срок от съобщението до страните.

В останалите му части, с които е предоставено упражняването на родителските права и задължения на майката, на бащата е определен режим на лични отношения, отхвърлена е претенцията за издръжка за разликата над 400лв до 500лв, решението не е обжалвано и е влязло в законна сила.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_